За да се прецени правилно — тоест в съответствие с логиката и правото — сходството между сравняваните знаци е задължително първо този анализ да бъде поставен в контекста на релевантния пазар, така че да се възприеме представата на средния потребител на съответната конкретна територия. Както се посочва в жалбата, в обжалваното съдебно решение, не само че не се извършва контекстуален анализ, но и не се вземат надлежно предвид: i) изключително високата отличителност, която има елементът DONUT (или DOUGHNUTS в неговия фонетичен аспект) на съответната територия; и вследствие на това ii) доминиращият характер, който на съответната територия средният потребител неизбежно ще придаде на елемента DOUGHNUTS (или DONUTS), когато същият е включен в комбинирана марка като „Krispy Kreme DOUGHNUTS“.

Второ основание, свързано с горното, доколкото реално не се взема предвид известността (включително репутацията) на по-ранните марки на PANRICO, S.A.

При преценката на вероятността от объркване в обжалваното съдебно решение не се отчита в пълна мяра значението на известността и репутацията на по-ранните марки. Това е твърде важно, тъй като съгласно съдебната практика вероятността от объркване е толкова по-голяма, колкото по-голяма е отличителността на по-ранната марка, особено що се отнася до марките с репутация.

Трето основание, а именно грешка при прилагане на правото, доколкото в обжалваното решение Общият съд се отклонява от критериите, установени в съдебната практика във връзка с преценката на вероятността от объркване, включително на тази от асоцииране.

По-конкретно:

— неправилна преценка на сходството на конфликтните знаци, доколкото (i) елементът DOUGHNUTS не е признат за доминиращ в цялостното впечатление от марката „Krispy Kreme DOUGHNUTS“; и (ii) сходството между елемента „DOUGHNUTS“ и по-ранните марки „DONUT“ и/или „DONUTS“ е погрешно оценено.

— неправилна преценка на приликата или сходството между стоките и услугите, обозначени с конфликтните марки.

Четвърто основание, а именно грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд не е установил, че от отличителността на по-ранните марки „DONUT“ и „DONUTS“ е извлечена полза и че на същите със сигурност е нанесена вреда.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 14 декември 2015 г. — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Naturprodukte GmbH

(Дело C-662/15)

(2016/C 118/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец и Жалбоподател: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Ответник: BIOS Naturprodukte GmbH

Преюдициални въпроси

Следва ли член 1, параграф 2, буква е), член 11, приложение I, точка 13 и приложение VII, точка 3, последно тире [от Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия] ([1]) да се тълкуват в смисъл, че за разпространението на медицинско изделие от клас 1, което е преминало през процедура за оценка на съответствието и носи надлежно поставения от производителя знак „ЕО“, е необходима нова процедура за оценка на съответствието, когато указанията относно централния фармацевтичен номер върху външната опаковка на медицинското изделие са били скрити чрез наслагването на етикет, върху който са посочени данни за вносителя и неговият централен фармацевтичен номер, като останалите указания остават видими?

([1]) ОВ L 169, стр. 1., Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 22, стр. 244

Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 17 декември 2015 г. — Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH/Ivan Felja

(Дело C-680/15)

(2016/C 118/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Ищец: Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH

Ответник: Ivan Felja

Преюдициални въпроси

I.

1) Допуска ли член 3 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година ([1]) национална правна уредба, която предвижда, че в случай на прехвърляне на предприятие или стопанска дейност всички условия на труд, договорени по волята на страните и индивидуално между прехвърлителя и работника и служителя в трудовия договор, се прехвърлят непроменени върху приобретателя, все едно че самият той ги е договорил с индивидуален трудов договор с работника, когато националното право предвижда за приобретателя възможности за адаптиране, както по взаимно съгласие, така и едностранно?

2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен като цяло или за определена група индивидуално договорени по трудовия договор между прехвърлителя и работника и служителя условия на труд:

Произтича ли от прилагането на член 3 от Директива 2001/23/ЕО, че за определени договорени по волята на страните между прехвърлителя и работника и служителя условия на трудовия договор е изключено прехвърляне в непроменен вид към приобретателя и те следва да се адаптират единствено въз основа на прехвърлянето на предприятие или стопанска дейност?

3) Ако съгласно критериите, използвани при отговора на Съда на първия и втория въпрос, индивидуално, договорено в трудов договор препращане, по силата на което определени разпоредби от колективен трудов договор се включват динамично и по волята на страните към съдържанието на трудовия договор, не обвързва в непроменен вид приобретателя:

a) важи ли това и когато нито прехвърлителят, нито приобретателят са страни по колективен договор, нито са членове на такава страна, тоест когато разпоредбите на колективния трудов договор и преди прехвърлянето на предприятие или стопанска дейност без договорена по волята на страните препращаща клауза в трудовия договор нямаше да са приложими към трудовото правоотношение с прехвърлителя?